

[Gert Petersen.]

holde PRG ude fra konferencen kan kun forklares som udslag af politisk pression.

Naturligvis afgøres spørgsmålet om PRGs deltagelse ikke af Danmark alene. Men det bør ikke afholde den danske regering fra at støtte det rimelige krav om PRGs deltagelse i den pågældende Røde Kors-konference.

Spørgsmålet (nr. 340) blev af Gert Petersen taget tilbage den 31. juli 1974.

Af Iversen (CD) til udenrigsministeren (29. juli 1974):

„Foranlediget af den seneste tids forlydender om gennemførelsen af nationale støtteordninger til gartnere og landbrugere i andre EF-lande beder jeg ministeren oplyse, om han er bekendt med, at der inden for andre erhvervsgræne, f. eks. tekstilbranchen, i de øvrige EF-lande eller i andre lande findes lignende støtteordninger, der vanskeliggør konkurrenceforholdene for dansk industri?“

(Spm. nr. 341).

Begrundelse.

Der er for tiden en unormalt stor ledighed og unormalt mange betalingsstandsninger inden for tekstilbranchen, særlig beklædningsindustrien. Det behøver ikke alene at være stigende omkostninger for virksomhederne, der er årsag hertil, men mistanken om subsidiering af virksomhederne i andre lande melder sig. Jeg er vidende om, at den italienske tekstilindustri for år tilbage fik offentlig støtte, og uden for EF-landene har jeg formodning om at f. eks. Korea og Indien yder støtte til de nationale tekstilindustrier.

Jeg er klar over, at der ikke er de samme muligheder for at reagere over for lande uden for EF som over for de 8 andre EF-lande, men det forekommer mig ikke rimeligt, at dansk tekstilindustri skal leve under sådanne vilkår.

Udenrigsminister *Guldbergs* svar (1. august 1974):

Ifølge EØF-traktatens art. 92 er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurren-

cevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller produktioner, uforenelig i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemslandene.

Visse industrier har traditionelt i medlemslandene været begunstiget af statsstøtteordninger, således f. eks. skibsbygningsindustrierne. Bestræbelserne inden for EF går her ud på at harmonisere de nationale støtteordninger ved, at der bl. a. fastsættes øvre grænser for den tilladelige støtte.

Ifølge EØF-traktatens art. 93 skal Kommissionen sammen med medlemsstaterne foretage en løbende undersøgelse af de støtteordninger, som findes i disse stater. Kommissionen foreslår medlemsstaterne sådanne foranstaltninger, som fællesmarkedets funktion eller gradvise udvikling kræver.

Inden for tekstilsektoren indledte Kommissionen således i december 1969 en procedure i medfør af art. 93 mod Italien i anledning af, at der i Italien var vedtaget en lov, der indeholdt elementer af støtte til tekstil- og konfektionsvirksomheder.

Efter en del undersøgelser besluttede Kommissionen i juli 1973, at Italien skulle ophæve den bestemmelse i loven, som ikke var forenelig med fællesmarkedet. Italien har herefter ændret den pågældende bestemmelse.

På tilsvarende måde har Kommissionen undersøgt en støtteordning i England inden for uldindustrien. Den 19. juli 1973 underrettede den britiske permanente repræsentant Kommissionen om en støtteordning til uldtekstilindustrien. Støtten er fordelt på maskininvesteringer, bygningsinvesteringer og forskningsprojekter (men ikke egentlige driftstilskud).

Kommissionen har ved skrivelse af 26. februar 1974 meddelt den britiske regering, at man finder ordningen forenelig med fællesmarkedet ifølge undtagelsesbestemmelsen i art. 92, stk. 3(c), som accepterer støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgræne eller økonomiske regioner, når støtten ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

Kommissionen har ved godkendelsen af den engelske ordning lagt vægt på, at de fleste uldtekstilvirksomheder er beliggende i egnsudviklingsområder, hvor der kan opstå